

Räkna de lyckliga stunderna blott

Orkestern spelar upp till kvällens första jägarmarsch. Tänk att få möta så många glada damer på så kort tid, visst är det underbart! Nästan alla ler, många säger "hej" och någon tar rent av tag i mig!

Naturligtvis kan jag inte låta bli att spana efter de damer som kommit att betyda extra mycket för mig. En dans med någon av dem sätter ju en alldeles särskilt fin guldkant på tillvaron!

Musiken tystnar och framför mig står en god dam. För första gången i kväll får jag nu fatta en dams hand och kanske är mina händer aningen varmare än hennes, så att jag även får nöjet att dela med mig lite av min ringa värme? Hon hjälper mig sedan att komma igång, för visst är vi stela i början lite till mans(?) men inte till kvinns! Alla fina bönor på golvet gör så att allt går som en dans...

Så blir det danspartnerbyte genom damerna ett steg fram. Här kan det bli speciellt lyckliga ögonblick om någon betydelsefull dam kommer bakifrån och tar mig, nej förlåt jag menar förstås, dansar med mig! Har hon dessutom manövrerat sig dit efter att Pär-Anders sagt "in the lucks" så är ju lyckan total, då är det nästan så jag vill krama om henne också!

Nu pålyses bytesdans, då får jag konfronteras med så många damer att jag nästan tappar räkningen. Men inte spelar det så stor roll hur många de är, det är ju inte statistiska uppgifter vi är ute efter direkt... Tänk att i somliga bytesdanser får man också nöjet att bocka sig för damerna eller kanske ta dem i hand, om än bara ett kort ögonblick, men även de korta ögonblicken kan vara nog så lyckliga!

En del dansare tycks befinna sig på precis samma "våglängd" som mig. Här saknas inte samtalsämnen och det är aldrig långt till de glada befriande skratten! Här genereras mängder av lycka.

Flera damer utmärker sig genom sin helt fantastiska följsamhet, det känns som om vi blir till "ett" och vi liksom svävar fram över golvet. Skulle damen säga "jag känner inte att du är med" så tolkar jag det som mycket positivt...? Lycklig svävar jag fram bland de rosa molnen högt i det blå...

Naturligtvis är alla olika och jag erkänner att samvaron på dansgolvet med en handfull damer är särskilt njutningsfull, hela mitt jag fylls av lyckliga känslor.

Så är det paus. Nu menar jag inte att möjligheten till lyckokänslor tar en paus, utan att vi en stund får parkera våra kroppar vid borden och under trevlig och positiv anda samspråka med varandra, och kanske samtidigt njuta mera av de livgivande bönorna...

Lyckan är sedan att få möjlighet till en god start när pausen är till ända. Med dansglädjen på en hög toppnivå får jag gå vidare mot en ny dam, ytterligare en och sedan en till...

Kanske får jag höra ord som "jag håller i dig för att visa att du är min", "nu blir det vi", försvinn inte nu", "jag tar dig" och det är väl klart att man blir lycklig av allt detta.

Särskilt stor blir naturligtvis lyckokänslan när en dam vill förlänga samvaron på dansgolvet och frågar om vi kan ta en omgång till.

Tänk om någon av de mest betydelsefulla damerna bjuder upp till sista dansen. Det är verkligen en lycka i så fall! Visst är det fantastiskt om någon av dem kan tänka sig att tillbringa de sista minuterna av danskvällen med lilla mig. Jag njuter långt efter att den sista tonen klingat bort...

Visst är det roligt att leva när man får dansa och räkna de lyckliga stunderna blott.

Dan S. Skrivare